

bodili »feudalnog« mentaliteta i kako se — kad pišemo i govorimo o ulozi svjetovnjaka — ne ostaje samo kod riječi, već i djelom pokazuje da smo shvatili duh II Vatikanskog sabora!

Poznavajući dr. Josipa Andrića, uvjereni smo da će mu najdraža i najljepša čestitka za njegov 70-ti rođendan biti, ako on svojim očima bude vidio, kako nova generacija realizira ono, za što se on čitavog života borio.

S ovim mislima još jednom čestitamo dr. Josipu Andriću i želimo mu dug život.

Dr. IVANOV

Dr. Josip ANDRIĆ je rođen 14. III 1894. g. u Bačkom selu BUKIN, djetinjstvo je proveo u srijemskom selu MOROVIĆ. Gimnaziju je završio u Slavonskoj Požegi, a pravo, trgovačke nauke i skolastičnu filozofiju u Zagrebu, Pragu i Innsbrucku. Poslije završenih studija posvećuje se katoličkom novinarskom radu, te je bio urednik »Seljačkih novina« i glavni urednik »Hrvatskog književnog društva sv. Jeronima«. Pisao je romane, pripovjetke, prikaze i kritike. Skladatelj prve bunjevačke opere »Dužljanca« i preko 700 tamburaških skladbi. Muzički kritičar i pisac. Pokretač »Lige bl. Nikole Tavelića«, vođa hrvatskih hodočašća u sv. Zemlju. Njegovim je zauzimanjem podignut oltar Bl. Nikole Tavelića u Jeruzalemu i to baš u zgradi u kojoj je početkom ove godine došlo do povjesnog susreta između Pape Pavla VI i carigradskog patrijarhe Atenagora. Sv. Otac Papa Pavle VI je boravio u zgradi, gdje je oltar našeg blaženika. Dr. Andrić aktivno prati kulturni i vjerski život u Hrvatskoj, a prošle je godine bio aktivan predavač na Cirilo-Methodskom kongresu u Salzburgu.

SMRT NADBISKUPA UJČICA

Na veliki je utorak umro, a na sam veliki petak pokopan. Poznate su njegove velike odlike kao profesora i natpastira. Neka je ovdje istaknuto što je o njemu tačno zapisao tko ga je dobro poznao: »Sa velikom pažnjom i točnim obdržavanjem svih propisa obavljao je svete obrede« (Blagovest, 1964, 85). I za savremena se liturgijska strujanja živo zanimao. Uvijek se sjećajmo što je preporučio svim vjernicima u svojoj popratnoj riječi »Božanskog oficija« (Beograd 1955) u vezi s psalmima: »Stari su ih kršćani pjevali na putu i kod svojih običnih poslova. Poznavali su te pjesme bolje nego naše doba. A mi valja da uskrisimo taj starodrevni običaj.«

UMRO MO ALBE VIDA KOVIĆ

U pedesetoj godini života neočekivano je zamijenio ovaj život boljim naš najistaknutijij crkveni glazbenik Mo Albe Vidaković. Poslije završenog studija na bogoslovskom fakultetu u Zagrebu studirao je u Rimu na Papijskom institutu za crkvenu glazbu god. 1937—1941. Godine 1942. do 1944. uređivao je časopis »Sv. Cecilija«. Od godine 1946. bio je predsjednik Dijecezanskog odbora za crkvenu muziku zagrebačke nadbiskupije. Bio je profesor crkvene muzike na bogoslovskom fakultetu u Zagrebu od godine 1951. Od godine 1963. bio je predsjednik Instituta za crkvenu muziku koji djeluje u okviru bogoslovskog fakulteta u Zagrebu. Bio je član ILO-a u kojem je vršio ulogu referenta za crkvenu glazbu. Od završetka studija sve do smrti bio je regens chori zagrebačke katedrale. Bio je suradnik našeg lista. Njegov se zaslužni rad odvijao

uglavnom u tri pravca: reproduktivnom, umjetničko-staralačkom i znanstvenom. Na svim tim područjima njegova rada bio je pokojni Albe Vidaković ispred svih naših crkvenih glazbenika.

o. J. R.

EKUMENSKO NASTOJANJE

Shema o ekumenizmu. Rasprava o predloženoj shemi »o ekumenizmu« započela je na drugom zasjedanju koncila a nastavit će se na trećem. Ta je shema razdijeljena na četiri poglavlja. Najprije su principi katoličkog ekumenizma, nadalje je nauka da Crkva mora biti jedna i jedina, a zatim razlaganje o odnosu katolika s nekatolicima, uloga nekatoličkih Crkava u posvećenju i spasavanju ljudi. Posebno je značajno drugo poglavlje u kojem se govori kako treba već postojeću povezanost među kršćanima dovesti k cilju potpunog jedinstva po obnovi Crkvenog života, po međusobnom kontaktu, biblijskom pokretu, liturgijskoj obnovi, laičkom apostolatu i socijalnoj djelatnosti. Posebno su preporučeni zajednički molitveni sastanci kršćana različitih konfesija. Izuzeto je sudjelovanje u Euharistiji. Osim pitanja odnosa katolika s drugim kršćanima posebno je obrađeno pitanje odnosa katolika sa Židovima. Istaknuto je da ne treba zaboraviti da Krist po tijelu potječe od židovskog naroda. Izričito se osuđuju sve vrste progona Židova u prošlosti i sadašnjosti (Klerusblatt 1964, 3, 41—42).

Ekumenski institut. U sklopu katoličkog bogoslovskeg fakulteta na sveučilištu u Tübingenu osnovan je institut za ekumenska pitanja. Direktor mu je prof. Hans Küng, koncilski stručnjak i auktor knjige »Koncil i sjedinjenje« (Der Sonntag 1964, 9, 7).

Pravoslavni časopisi. Može se sasvim očigledno zapaziti da pravoslavni časopisi kod nas u zadnje vrijeme sve više posvećuju pažnju ekumenskom nastojanju i problemima religioznog života kod katolika. Tako npr. u članku dra Č. Draškovića (»Bogoslovlje«, Beograd, god. VI, br. 1-2) o pretstojećem svepravoslavnom saboru ima nekoliko vrlo interesantnih konstatacija. Tu se, među ostalim, kaže da prigodom svepravoslavne konferencije na Rodu g. 1961. »nitko nije ništa više ili drukčije rekao... od onoga što imaju običaj da kažu papa ili rimokatolički biskupi« (str. 1). Tu također stoji: »Pitanje kalendara uopšte i pitanje vremena proslavljanja Uskrsa pozdravilo bi ceo pravoslavni svet. Velika bi stvar bila ako bi se omogućilo da ceo hrišćanski svet istovremeno proslavlja sve svoje velike zajedničke praznike« (str. 5-6). U istom svesku štampan je prikaz Zbornika teološkog fakulteta u Ljubljani s konačnom ocjenom: »Za žaljenje je samo što zbog svoga jezika ne može biti pristupačam širem krugu čitalaca« (str. 82). Jednako je i prikaz knjige što ju je izdao Sv. Zbor za istočnu Crkvu pod naslovom »Oriente catolico« veoma povoljan: »Knjiga je veoma korisna... Ovaj opis je veoma instruktivan. Jugoslavija je naročito s pažnjom i erudicijom prikazana. Data je ukratko i istorija pravoslavne Crkve« (str. 82-84). Sedmo-godište istog časopisa (g. 1963) ima također nekoliko zanimljivih prikaza katoličkih publikacija.